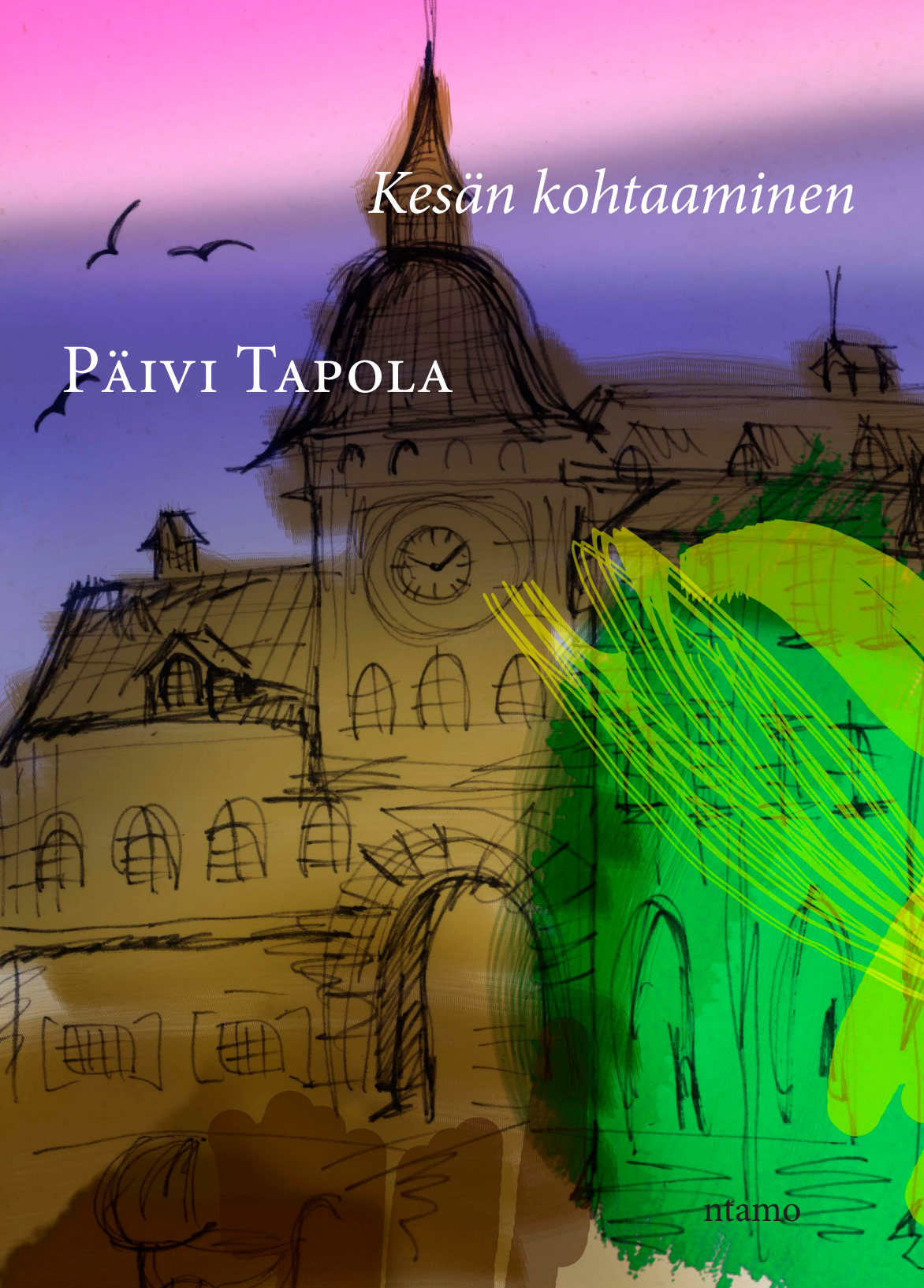

Kesän kohtaaminen

PÄIVI TAPOLA

ntamo

KESÄN KOHTAAMINEN

PÄIVI TAPOLA

Sodista, suvusta, sotilaista, ntamo 2015

Rouva Ramsayn kutsut – Naisista ja kirjallisuudesta, ntamo, 2015

Näytösten välillä, romaani, ntamo, 2014

Mannerheimin haastaja – Kenraali Harald Öhquist,

Mikko Karjalaisen kanssa, Otava, 2013

Rakentajan elämä – Georg W. I. Schreck, Moreenikustannus, 2011

Marsalkan kotiinpaluu, Ajatus Kirjat/Gummerus, 2010

Kenraalien kirjeet, Tammi, 2007

Ajan paino – Jalkaväenkenraali K. A. Tapolan elämä, Tammi, 2004

Isät ja tyttäret, toim. Sara Heinämaan kanssa, Tammi, 2004

Aitini puutarhassa – Polkuja naiskirjallisuuteen, Kääntöpiiri/Like, 2002

Shakespearean sisarpuolet – Naisellisia lukukokemuksia,

toim. Sara Heinämaan kanssa, Kääntöpiiri, 1994

Loputtomat hunnut, toim. Sara Heinämaan kanssa, WSOY, 1988

Kuilu, romaani, WSOY, 1985

Valtion kirjallisuustoimikunta on tukenut tekijää taloudellisesti.

© 2016 Päivi Tapola

ISBN 978-952-215-631-0

ULKOASU

Make Copies

KANNEN KUVA

Päivi Tapola

KIITOS

Katrille (myös suomennoksesta sivulla 19), Suville, Saralle ja

Paulille

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2016

ntamo

www.ntamo.net

Päivi Tapola

KESÄN

KOHTAAMINEN

Romaani

ntamo

Leenalle

Parasta, mitä ihminen voi antaa toiselle ihmiselle, on aika.

Anne Fried

Mitä me niinkutsutut taiteilijat olemme, ellemme aikuisia,
jotka muistamme omat lapsensielumme?

Colette

I

Paula ajoi lämpimänä alkukesän iltana kohti lentokenttää.

Mies ja lapset olivat lähteneet pari päivää aiemmin maalle. Lähtöä edeltäneenä yönä Paula oli nähnyt unta, jossa hänen oikea kätensä piti amputoida. Unessa käsi oli tulehtunut ja roikkui hervottomana ja särkevänä, rujona, olkavarresta sisäänpäin kääntyneenä.

Samassa sairaalassa oli ollut myös eräs Paulan ystävä, jolta oli jo amputoitu käsi, mutta hänen samanlainen osansa

ei ollut lievittänyt Paulan ahdistusta ja pelkoa. Myös Paulan miehellä oli sama kohtalo.

Ehkä uni yritti lohduttaa ajatuksella, että ero oli miehelle yhtä vaikea.

Paulan herättyä hänen ensimmäinen ajatuksensa oli ollut, että uni liittyi uutisiin tappajabakteerista ja ehkä myös Paulan joitain vuosia sitten sairastamaan kivuliaaseen olkapään tulehdukseen.

Unen todellinen viesti oli Paulalle selvä. Hän oli riippuvainen perheestään, varsinkin lapsistaan, ja vajaan viikon mittainen ero tuntui kuin jotain tärkeää leikattaisiin pois.

Yön ahdistus oli jatkunut vielä hereilläkin. Silti Paula oli toimittanut miehen ja lapset reippaasti matkaan ja heiluttanut vielä iloisesti ovelta vaikka olikin vannottanut miestänsä ajamaan varovasti ja soittamaan heti päästyään perille.

Jotain häivähti mielessä. Jotain ohimenevää, sanatonta. Kuva... tunnelma... liike... leikki...

Oikea käsi, isän käsi. Isän turvapesä. Isän turvattuus.

Pienenä Paulalla ja isällä oli yhteinen leikki. Kuinka paljon se oli leikkiä? Oikean käsivarren kyynärkuoppa oli isän turvapesä. Siinä oli pinnassa kolme ohutta suonta ja niiden yläpuolella pieni ruskea luomi. Äitiä leikki ei koskenut, mutta vasen kyynärkuoppa oli, kai tasapuolisuuden takia, äidin turvapesä.

Paula vilkaisi ohjauspyörää pitelevän oikean kätensä kyynärkuoppaa. Suonet ja luomi olivat paikoillaan aivan kuin

”Miten oli mahdollista, että hän oli unohtanut täysin koko vaikean ajan ja muisti vain onnen. Kaikki hänen kokemansa olisi hävinnyt, ellei hän olisi kirjoittanut siitä. Tästä on kysymys, kun äidit sanovat etteivät he muista, Paula ajatteli. Epämiellyttävät muistot pyyhitään pois.”

Päivi Tapolan kolmas romaani ***Kesän kohtaaminen*** keskittyy naisten kirjoitukseen sekä temaattisesti että ilmaisullisesti, henkilöiden sisäisissä maailmoissa kulkien. Kaksi erilaisen elämänsuunnan valinnutta naista tapaavat, ja Tapola kuvaa herkkävaistoisesti sekä mielen varhaisista kerroksista nousevaa että naisten kesken sanomatta jäävää. Teos kyseenalaistaa ajatuksiamme ystävydestä, onnesta ja itsepetoksesta. Sen tyyli on kuulasta ja keveää, vaikka tunteiden skaala kulkee surusta ja pelosta onnen hetkiin.